

UN EXCELENT RECITAL ACTORICESC

PREMIERĂ PE ȚARĂ

INJUNGHIAȚA de Antonio Onetti. În românește de Irina Călin ● **TEATRUL ODEON** ● Data reprezentației: 14 martie 1994 ● Regia: Jean Dusaussoy (Franța) ● Scenografia: Doina Levintza ● În distribuție: Radu Amzulescu, Marius Stănescu.

O piesă scurtă, numai în două personaje, ce pare să scandalizeze de la început prin violența și vulgaritatea limbajului ei. Numai că limbajul acesta, „vulgar”, nu e decât intens caracterizant pentru condiția personajelor, aflate pe ultimele trepte ale degradării morale. Căci suntem în lumea borfașilor și a prostituției homosexuale, o lume aparent fără Dumnezeu și fără speranță. Că nu e totuși așa, că până și în cea mai decăzută ființă umană își poate face apariția un sâmbure de lumină și credință, capabil s-o scoată din propria-i condiție și

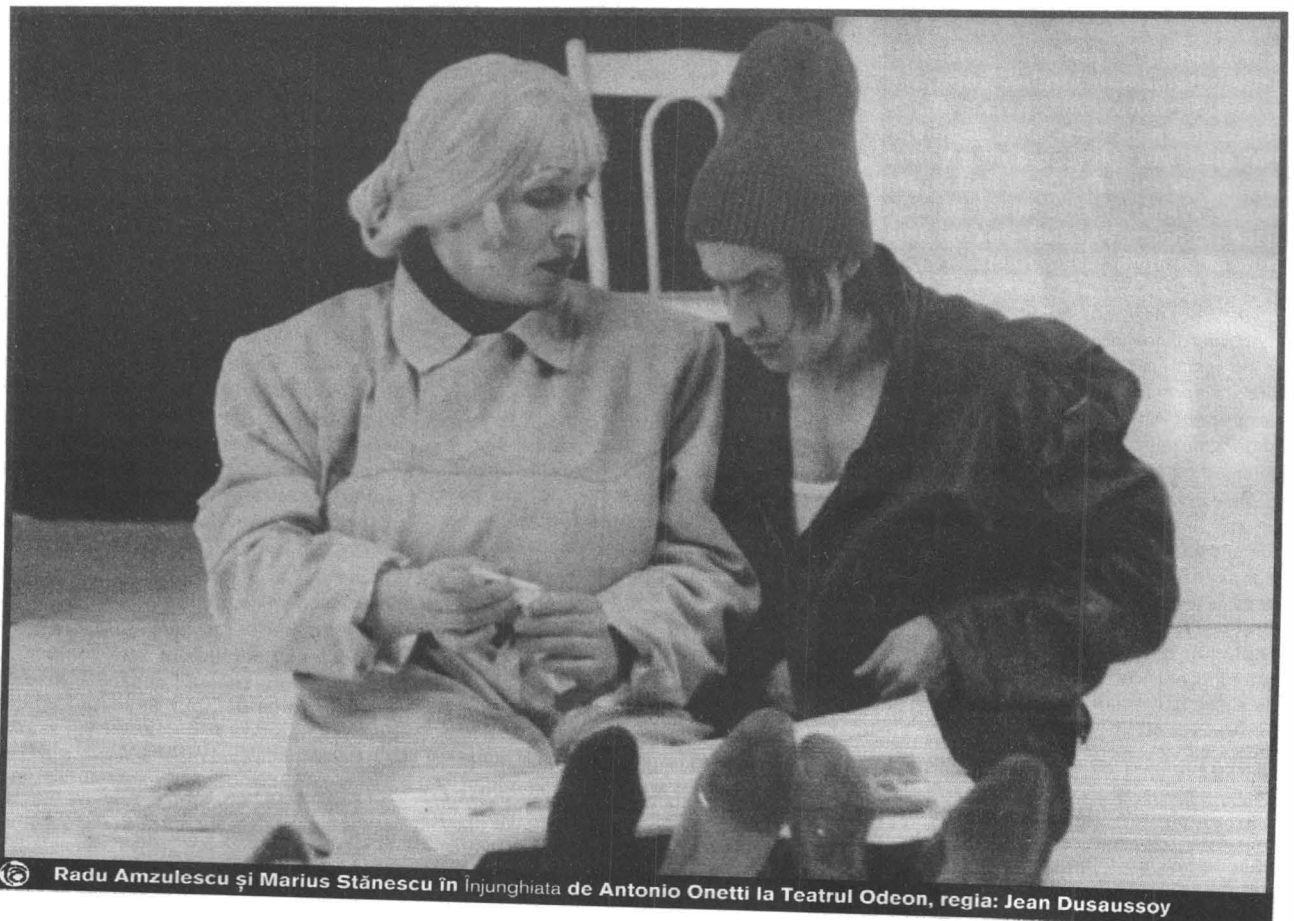
s-o ridice până la identificarea cu divinitatea, ne-o va dovedi piesa acestui autor de incontestabil talent și profundă originalitate, care este Antonio Onetti. Ea prilejuiește – la Sala Pod a Teatrului Odeon – un excelent recital actoricesc, în care-și dau replica, fără menajamente, Radu Amzulescu și Marius Stănescu. Primul, aproape de nerecunoscut în compoziția unui travestit sexual, cel de-al doilea în rolul unui mărunț borfaș, care va ajunge aproape „firesc” la crimă. Ambii evită tentația pitorescului facil și a supralicitării violențelor de limbaj, urcând, treptat, Golgota propriei drame.

În lipsa de ostentație a parcurgerii drumului de la abject la sublim sunt de întrezărit, desigur, și uneltele regiei. Din păcate, ostentația se va produce chiar în finalul „regizoral”, lipit, refuzând personajelor dreptul la dramă și identificare. Introducerea

acestei „distanțări” relativizante iese din cheia spectacolului și pare mai mult un capriciu juvenil, în ciuda aparențelor de mare profunzime. Până la acest „amănunt”, spectacolul are o impecabilă coerență lăuntrică și impresionează puternic prin jocul celor doi actori, dând adevărata măsură a înzestrării tinerei trupe de la Odeon. Costumele Doinei Levintza au, încă o dată, rafinament cromatic, forță sugestivă și strălucire teatrală.

Ar mai fi poate de adăugat că spectacolul are și meritul de a diversifica gama genurilor de reprezentații pe care ni le oferă în ultimul timp – în chip vădit programatic – Teatrul Odeon. Ceea ce nu e deloc puțin lucru și nici nu se întâlnește la tot pasul.

■ V. P.

© Radu Amzulescu și Marius Stănescu în *Injunghiata* de Antonio Onetti la Teatrul Odeon, regia: Jean Dusaussoy